65tse Jaargang No 5397

DAGBLAD

Zaterdag 10 April 1948

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—. Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao, Directeur A. C. Beerman. Hoofdredacteur Ad. Versnev. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Credietbank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

Revolutie in Bogota

Talrijke slachtoffers en vele branden

Het oproer verspreidt zich over het land

Communisten hebben er de hand in

Interamerikaanse conferentie in gevaar

POLITIEKE MOORD IN BOGOTA.

Jorge Eliecer Gaitan, leider van de Liberale partij werd gisterenavond in de straat neergeschoten door een niet nader geïdentificeerde moordenaar. Vermoedelijk is Gaitan dodelijk gewond.

Biezonderheden over dit incident waren niet onmiddellijk verkrijgbaar doch de politie deelde mede dat de moordaanslag plaats heeft gevonden nabij het kantoor van den politicus in de hoofdstraat gelegen. Gaitan werd onmiddellijk naar het centrale kliniek vervoerd.

De politierechter **Pablo Navia Carvajal** begaf zich direct naar de kliniek teneinde een onderzoek in te stellen. De politie zeide, dat er geen verdere inlichtingen verschaft konden worden. De eerste berichten, die uit het hospitaal ontvangen werden, meldden dat Gaitan nog levend was.

Gaitan is de 45-jarige leider van de oppositie partij. In 1945 was hij presidentscandidaat, doch gezien het feit dat de Liberale Partij zich toen ging splitsen, mocht het hem niet gelukken het presidentsschap te bemachtigen. Door deze splitsing werd de kans van den conservatief Mariano Ospina Perez groter, die dan ook gekozen werd. De andere presidents candidaat van de liberale partij toentertijd was Gabriel Turbay, die onlangs te Parijs is overleden. Gaitan werd tegengewerkt door de conservatieven van zijn partij, totdat zijn candidaat bij de onlangs gehouden gemeentelijke verkiezingen glorieus uit de strijd kwam. Sinds toen werd Gaitan de man van de liberale partij.

Het hospitaal bericht, dat de toestand van Gaitan zeer slecht is. Dr. Pedro Eliseo Cruz heeft een onmiddellijke operatie verricht.

Gaitan was het middelpunt van de politieke twist tussen de liberalen en de conservatieven toen men debatteerde over de wensen van president Ospina Perez over een voortzetting van de „unie regering". De liberale leden van het kabinet hadden ontslag genomen juist voor de opening van de interamerikaanse conferentie, ten einde een eind te maken aan de politieke samenwerking.

Het nieuws omtrent de moordslag op Gaitan verspreidde zich spoedig door het stadsgedeelte alwaar het geschiedde. Men hoorde schoten in de buurt van Plaza Bolivar tegenover het nationaal Kapitool alwaar de interamerikaanse conferentie gehouden wordt. Duizenden personen, vermoedelijk allemaal aanhangers van Gaitan, begaven zich op straat en gingen naar het Kapitool, later naar het presidentspaleis.

Gezamenlijk schreeuwden zij: De dood voor Laureano. Laatsgenoemde Laureano is lieder der conservatieve partij.

AANHANGERS VAN GAITAN DEMONSTREREN.

In Bogota leek het wel alsof de regering alle macht uit handen heeft verloren. Een aanzienlijke grote menigte bestormde het Panamerikaans Paleis, alwaar zij alles in brand staken.

Het bericht over de moordaanslag op Gaitan verspreidde zich heel gauw door de stad. Ongeveer een half uur later verzamelden zich duizenden personen op de straten en ondernamen een optocht naar het capitool. Zij gaven blijk van ontevredenheid ten opzichte van Laureano Gomez, de huidige kanselier en voorzitter van de interamerikaanse conferentie. De politie, die het capitool bewaakte, kon de tegenstand niet weren en de demonstranten, die allen aanhangers van Gaitan waren, bestormden de gebouwen van het kapitool. De ramen en deuren werden stuk geslagen terwijl de meubels naar buiten werden geslingerd. Ook de perskamer kreeg zijn beurt. Men viel zelfs de journalisten aan die in de verdrukking kwam omdat zij het kapitool niet konden verlaten. Verschillende departementen van het gebouw werden in vuur gestoken.

Enige ogenblikken later arriveerde een gewapende macht der politie, die enigszins hulp bood. Doch later bleek dat deze hulp ook al niet voldoende was toen een vrachtauto het plein kwam oprijden. Hierin bevonden zich vele gewapende burgers, die met de politie slaags raakten.

MOORDENAAR VERMOORD.

Men bericht voorts nog uit Bogota dat de moordenaar van Gaitan uit de handen der politie genomen werd en door de menigte uit elkaar werd gerukt.

DE TOESTAND TE BOGOTA.

Duizenden oproerlingen trokken heden door de straten van Bogota in een revolutie, die de stad geheel lamlegde en de Interamerikaanse Conferentie in de war bracht. Het blad 'El Tiempo' zeide, dat honderd personen gedood werden en op zijn minst 200 gewond.

Ongeveer 35 grote gebouwen staan in brand in het zakengedeelte van de stad. Op een groot plein, waaraan de Noordamerikaanse ambassade ligt, woedt het vuur en wordt er gevochten. De weinige soldaten, die aanwezig waren, waren niet in staat de wijdverspreide plundering tegen te gaan. In latere berichten deelde president Mariano Ospina Perez mede, dat de strijdkrachten van de conservatieve regering de toestand weer meester worden. De president gaf een communiqué uit, waarin de communisten ervan beschuldigd worden, dat zij de revolutie opgezet hebben. Hij zeide, dat er stappen zijn genomen om de orde te herstellen. Het gevecht wordt minder. De revolutionnaire leiders verklaarden echter, dat de revolutie zich over het land verspreid. Vroeger op de dag riepen de liberalen hun eigen regering uit.

COMMUNISTEN STEUNEN.

Een telegram ontvangen op het staatsdepartement te Washington deelt mede, dat de communisten op zijn minst steun geven aan de rebellen in Bogota. De president van Colombia deelde mede, dat hij later bewijzen zal, dat het oproer van de communisten uitgaat. De oproep voor een algemene staking om de revolutie te ondersteunen was getekend door een lid van de rebellerende liberale partij en door een communist. De autoriteiten te Washington overwegen deze berichten zeer nauwkeurig evenals de boodschap van de Noordamerikaanse ambassadeur Willard Beaulac, die seinde, dat de plundering hoofdzakelijk geleid schijnt te worden door de liberalen. Men is geneigd over te hellen tot de theorie, dat de communisten in de strijd zijn gekomen om er zoveel mogelijk voordeel uit te trekken. De communistische partij in Colombia telt ongeveer 8000 leden.

Gisteren verklaarde de conservatieve president van Colombia, dat de liberale partijleider Gaitan, die gisteren gedood werd, in verbinding stond met de communisten. De moordenaar is dood en totaal niet te herkennen. Zijn uit elkaar gerukt lichaam ligt verspreid voor het presidentieel paleis.

Het bevel om te staken kwam van de Colombiaanse confederatie der arbeiders. Het werd ondertekend door de president van de confederatie Victor Julio Silva. De confederatie staat onder leiding van de liberalen, die zeven stemmen hebben in het uitvoerend comité, terwijl de communisten er drie hebben. Autoriteiten zeiden, dat Gaitan enige tijd reeds getracht heeft de communistische invloed te beknotten in deze organisatie. De liberale leider heeft nooit openlijk de communistische steun afgewezen, maar ook heeft hij nooit actief naar deze hulp gestreefd. Gaitan werd aangezien als een links liberaal. Vele vooraanstaande leiders van de liberale partij hebben het communisme veroordeeld.

GEEN REVOLUTIE?

Eduardo Santos, vice president van Columbia bericht: Er is in het geheel geen revolutie in Bogota. Hij noemde de wanordelijkheden aldaar een uitbarsting van hartstochten, die hun oorsprong vonden in de moord op Jorge Eliecer Gaitan, leider van de liberale partij.

Santos behoort ook tot de liberale partij en was vroeger president van Columbia. Hij is Dinsdag te New York aangekomen, nadat hij 11 maanden in Europa had doorgebracht. Hij zeide: „Ik ben ervan overtuigd dat de orde en vrede weder in Colombia zullen heersen.

SIR BRIAN ROBERTSON AAN HET WOORD.

Een verdere opzienbare aanwijzing van de gang van zaken werd gegeven in de rede van Generaal Sir Brian Robertson, die hij gehouden heeft voor de Duitse wetgeving in de Britse zone van Duitsland. De Britse militaire gouverneur deelde mede, dat hij sprak met officiële goedkeuring van de Britse Minister van Buitenlandse Zaken Ernest Bevin. Hij zeide: „Wij zijn van bevoegde zijde ingelicht. Komt te voorschijn en neemt een definitief besluit om het beste te maken van het grootste gedeelte van uw land, dat zich bevindt aan de rechterzijde van het ijzeren gordijn. Bepaalt uw standpunt teneinde u te verzetten tegen die helden, die met de democratie op hun lippen en de knuppel achter hun rug het Duits volk van zijn vrijheid zullen beroven.

In zijn rede heeft Brian niet rechtstreeks de naam van Rusland genoemd, doch ongetwijfeld heeft hij op dit land gedoeld. Immers hij waarschuwde het Duitse volk op de hoede te zijn teneinde het gedeelte van Duitsland dat momenteel door Rusland bezet wordt, niet te verliezen. Er heerst groot gevaar, aldus Brian, dat u de door Rusland bezette zone inclusis uw hoofdstad zult verliezen, althans voor de huidige tijd.

Het ergste is wel, dat Rusland niet in staat is deze zone te rehabiliteren. Ontzettend jammer is het dan ook, dat een stad als Berlijn, een wereldberoemde stad en een belangrijk spoorwegcentrum, niet gereconstrueerd wordt. Dit is een tragedie voor het Duits volk.

Terwijl generaal Brian Robertson deze belangrijke en veelbetekende verklaring aflegde, arriveerde te Berlijn de heer Maurice de Murville, een vooraanstaand figuur, die onderhandelt over de aangelegenheden betreffende Duitsland. Hij zal de gast zijn van de Noordamerikaanse commandant Generaal Lucius Clay. West Gallagher bericht uit Berlijn, dat het doel van de reis van De Murville naar Berlijn, niets anders is dan om te onderhandelen over de problemen, die in de weg liggen voor de aansluiting van de Franse zone in Duitsland bij de gezamenlijke Noordamerikaanse en Britse zone. Gallagher zeide, dat de twee laatstgenoemde landen reeds een economische verbintenis zijn aangegaan.

Indien de Westerse geallieerden de inderdaad over zullen gaan tot het verenigen van hun drie bezettingsgebieden, dan zal dit nieuwe rijk een bevolking hebben van 4.3600.000 zielen. Dit dan te vergelijken met de bevolking van de door Rusland bezette zone, die slechts 32.000 hoofden telt. Dit vormt een groot verschil Echter mag er wel aangetekend worden, dat de Russische zone de rijkste landbouwgebieden bezit. Voor de oorlog was de rest van het land geheel afhankelijk van dit gebied voor wat betreft voedsel.

West Duitsland importeert ook al een groot aantal voedselproducten uit Oost Europa en de Balkanlanden. Deze invoer kan ten alle tijde stop gezet worden.

Van de andere kant bekeken, bezit West Duitsland, dat door de Westerse geallieerden bezet wordt, alle voorname ertsmijnen, zodat dit gebied wel het belangrijkste industrie gebied geworden is. Dit is natuurlijk ook een belangrijke factor. De Roer was voor de oorlog reeds een der belangrijkste industriecentra ter wereld.

Het ligt voor de hand, dat het niet zo gemakkelijk zal gaan om het nieuwe rijk te rehabiliteren en de Franse economische structuur te herstellen. De door de oorlog aangebrachte schade is vooral in West Duitsland ontzettend groot, vooral in het gebied van de Roer. Alle belangrijke industrieën in de Roer zijn stop gezet, terwijl soms gehele steden vernield zijn geworden. De spoorwegen zijn op de meeste plaatsen lamgelegd. Slechts primitieve rollende vervoermiddelen ziet men op sommige plaatsen naar best vermogen het werk verzetten. Dit is de straf voor het oorlogvoeren.

Duitsland kan echter wel herbouwd worden tot een nieuw rijk. Wij kunnen zelfs verder gaan en zeggen: Duitsland moet herbouwd worden tot een nieuw Rijk. Immers Duitsland moet gebruikt worden als een hoeksteen voor de West Europese economische structuur. Wij mogen niet over het hoofd zien, dat voor de oorlog de economie van verschillende Europese landen onverbrekelijk verbonden was met die van Duitsland. Nederland en zijn naburen bv. kunnen als voorbeeld hiervan dienen.

LYNDON CARPENTER OVERLEDEN.

Uit Sydney, Australië wordt bericht, dat George Lyndon Carpenter in de ouderdom van 75 jaar overleden is. Carpenter is een gepensioneerde generaal van het leger des Heils. In 1939 is Carpenter Generaal Evangeline Booth opgevolgd als hoofd van het Leger des Heils, in welke functie hij gewerkt heeft tot 1946

Recht tot het Hart

Wij kunnen ons leven vergroten, het vullen met licht en liefde, alleen door te werken, vrij van afgunst, voor ons dagelijks brood.

De Staten van Curacao, Minister Jonkman en het Vrouwenkiesrecht

In het geheim memorandum van de Curaçaose Staten van 1946 stelden zij voor: „De leden van de Staten worden rechtstreeks gekozen door de mannelijke ingezetenen tevens Nederlanders, of door de wet als Nederlandse onderdanen erkend, die de leeftijd van een en twintig jaren hebben bereikt, en door de vrouwelijke ingezetenen, die aan gelijke voorwaarden voldoen, indien en in zover de landsverordening haar uit hoofde van aan het bezit van maatschappelijke welstand of ontwikkeling ontleende redenen, bevoegd verklaard". Dit was een van de zovele staaltjes van ergerlijke eigenwaan en laatdunkendheid van de Staten, een college, dat niet representatief is, geen weerspiegeling van de bevolking is en niet weergeeft, wat er in de bevolking leeft en omgaat. Het was vrijwel een belediging van de Curaçaose vrouw.

Met dat al liet Minister Jonkman zich door de Staten op sleeptouw nemen; mannenkiesrecht werd regel en voor wat betreft actief vrouwenkiesrecht werd voorgesteld: „Het kiesreglement bepaalt in hoever aan vrouwen, voldoende aan de in het eerste lid gestelde voorwaarden, kiesrecht wordt verleend" (art. 69).

In hun advies d.d. 2 Juli 1947 lieten de Staten zich als volgt uit: „Het geval kan zich nl. voordoen, dat bij de regeling van het kiesrecht de Staten in de geest van dit ontwerp algemeen vrouwenkiesrecht kunnen wensen en de Gouverneur zich hiertegen verzet". Het was de Staten blijkbaar door het hoofd gegaan, dat de Gouverneur in het op de 20ste Februari 1946 ingediende, ontwerp Eilanden-verordening het actief vrouwenkiesrecht had voorgesteld (zie art. 4, waar er van Nederlandse onderdanen wordt gesproken zonder toevoeging van „mannelijke"), terwijl de Staten in hun Voorlopig verslag d.d. 6 Januari 1947 voorstelden: „De leden van de Raad, verder raadsleden te noemen, worden rechtstreeks gekozen door de mannelijke ingezetenen tevens Nederlanders, of door de wet als Nederlandse onderdanen erkend, die de leeftijd van drie en twintig jaren hebben bereikt en door de vrouwelijke ingezetenen, die aan dezelfde voorwaarden voldoen, indien zij daartoe bij landsverordening bevoegd zijn verklaard".

Men ziet, dat de Staten ook hier voor de vrouw een onderscheid maken door een nadere landsverordening te eisen, om haar bevoegd te verklaren.

Zoals te verwachten was, kwamen de leden van de Tweede Kamer in het Voorlopig Verslag d.d. 15 Januari 1948 over het ontwerp tot wijziging van de Staatsregeling, op tegen uitsluiting op grond van sexe. In de Memorie van Antwoord, waarin Minister Jonkman zijn voorstel verdedigde, verklaarde hij o.a.: „dat het raadzaam voorkwam voorshands rekening te houden met de feitelijke toestanden in de Westindische gebiedsdelen, waar bevolkingsgroepen voorkomen, die wat betreft de positie van de vrouw in de maatschappij andere inzichten hebben dan de Westers georiënteerden". Dat deze redenering voor de Antillen niet opgaat, behoeft niet eens te worden gezegd.

Zo stonden de zaken, toen op

16 Maart jl. de wijziging der Staatsregeling in de Tweede Kamer aan de orde werd gesteld. Het Rooms-katholieke kamerlid Dr. de Kort, kwam op tegen het onderscheid, dat de Staten van Curaçao tussen mannen en vrouwen in zake het kiesrecht wilden maken en waarvoor hij geen aanleiding vond. Dr. de Kort kondigde ook zijn voornemen aan een amendement in te dienen. In een, door de Minister als streng en dikwijls striemend gequalificeerd, betoog bestreed Mej. Tendeloo (Partij van de Arbeid), de opvatting van de Minister en verklaarde met nadruk: „Wanneer dat kiesreglement zou komen en het kiesrecht voor mannen bij deze wet zou worden geregeld, en voor de vrouwen bij dat kiesreglement, dan is dat laatste een gunst en dat wens ik niet. Ik wens voor deze vrouwen geen gunst, ik wens voor deze vrouwen een recht".

Mej. Tendeloo wilde een amendement indienen voor Suriname, maar zou liever zien, dat de Regering de eer aan zich hield, de vrouwen van de West het Staatsburgerschap eerste klas te geven. Minister Jonkman was echter niet tot andere gedachten te brengen en zodoende bleef Mej. Tendeloo en Dr. de Kort niets anders over dan te amenderen. Voor Suriname nam Mej. Tendeloo het op en Dr. de Kort voor de Antillen.

Dat de Partij van de Arbeid in zich zelf verdeeld was, bleek uit de woorden van Mr. Joekes, die met de Heer Nederhorst tegen stemde. Jonkvrouwe Wittewaal van Stoetwegen (Christelijk Historische Unie) sloot zich bij de voorstanders aan. Vóór stemde de gehele Rooms - Katholieke fractie als één man. Zo kwam op het amendement van Mej. Tenderloo er door. Toen de mening van de Tweede Kamer op deze wijze al bekend geworden was, bleek hoofdelijke stemming over het amendement van Dr. de Kort overbodig en had slechts aantekening plaats, van wie gedacht wenste te worden, tegen gestemd te hebben.

Als straks de vrouwen van de Nederlandse Antillen naar de stembus gaan, dan mogen zij bedenken, dat zij dit niet te danken hebben aan de Staten van Curaçao, of aan hun memorandum of advies, en evenmin aan Minister Jonkman, maar aan de vasthoudendheid van Mej Tendeloo en de eensgezindheid van de Rooms Katholieke Fractie.

Katholieke Volkspartij opgericht

De oude Curaçaose katholieke partij is ter ziele

Het voorlopig bestuur zal statuten en organisatievorm vaststellen

Gisteravond vergaderden in het zaaltje van het katholieke Zeemanshuis een groep genodigden, waaronder de pers. Het doel van de bijeenkomst was te komen tot de oprichting van een nieuwe katholieke partij. Onder de genodigden bevonden zich verschillende dames.

De heer J. H. Sprockel, die met de heren W. Pooters, pater Möhlman, Ch. Debrot, D. Capriles en C. Sprockel achter de bestuurstafel zat, opende de vergadering met de Christelijke groet. De heer John Horris Sprockel, die jarenlang Statenlid was voor de Curaçaose Katholieke Partij en die vele jaren voorzitter der Staten was, hield de openingsrede, waarin hij uiteen zette, waarom er een nieuwe katholieke partij van node is. Hij noemde het voorstel om een nieuwe katholieke partij op te richten geen opwelling van het ogenblik. De beslissing hiertoe werd door een kleine groep na maandenlange overwegingen genomen. Men bestudeerde hiervoor de wereldsituatie in het algemeen en de toestand van Curaçao in het bizonder. De R.T.C. heeft bewezen, dat het de Nederlandse regering ernst is met de beloften, die Hare Majesteit de Koningin onder de oorlog gedaan heeft. Wij persoonlijk hebben daaraan dan ook nooit getwijfeld. Wel waren er andere twijfelaars. Wij zijn er ten volle van overtuigd, dat wij een gelijkrechtigd deel van het Koninkrijk worden met volledige autonomie. Binnenkort dan zullen de nieuwe Staten worden samengesteld, die zich bezig moeten houden met de problemen van een grondwet en van de grondrechten. Het is derhalve van het grootste belang welke groepen dit tot stand zullen brengen. De Curaçaose R.K. Partij is ter ziele. Zij is gestorven aan een ingewandskwaal en ging roemloos ten onder. Bij de verkiezingen in 1945 kreeg de partij een gevoelige knak en kort daarna kreeg zij een verraderlijke ziekte. Op instigatie van dr. Da Gosta Gomez begon er een ondergrondse beweging, die de partij van buiten afbrokkelde en van binnen uitholde. Het systeem van celvorming werd toegepast. Doordat de leden, die deze stroming volgden, deel bleven nemen aan het partijleven, werd het bestuur volkomen verlamd. Stelselmatig werd alles ondergraven en, op de duur werd naast het geraamte van de Curaçaose R.K. Partij het vokscomité opgericht, dat nu onlangs een neutrale politieke organisatie werd.

Als buitenstaanders waren wij onmachtig om in te grijpen. Eens werd daartoe een poging gewaagd, maar het was te laat. De Curaçaose R.K. Partij stierf een geleidelijke en pijnloze dood. Op 5 April werd het volkscomité een neutrale volkspartij, waarover de 'Amigoe' schreef:

„In deze tijd, nu op politiek terrein de strijd vóór of tegen God het wereldbeeld meer en meer beheerst; nu het communistisch gevaar de grootste bedreiging vormt voor de katholieke principen; nu Z.H. de Paus dan ook alle katholieken heeft opgeroepen, om zich in hechte, katholieke organisaties schrap te zetten tegen deze dreiging, slaan Curaçaose katholieken dit woord van Christus' Plaatsbekleder in de wind door over te gaan tot organisatie van een neutrale politieke partij en een neutrale arbeidersbond.

Aan de initiatiefnemers van deze partij, die de steun van de rots van Petrus mist, moge de onaangename ervaring bespaard blijven van de man, die zijn huis op zand gebouwd heeft".

Wij vragen ons hier af: zijn deze groepen ziende blind. Wij kunnen ons indenken, dat zulk een partij nodig geweest zou zijn, wanneer er twijfel bestaan had over de quaestie van de autonomie, doch dit is geen brandende quaestie meer: De autonomie is verzekerd. Vele andere problemen zijn nu aan de beurt. Het blijft ons verwonderen, dat een katholieke groep zich neutraal organiseert. Over de Democratische Partij kunnen wij kort zijn. Deze werd door de kerk veroordeeld. Katholieken mogen daarvan geen lid zijn. Deze neutrale partij werd opgezet voor iedereen zonder onderscheid van ras en religie. Zij staat dus niet eens op een christelijke grondslag. Zij heeft natuurlijk punten, die ook katholieken kunnen aantrekken, naar uit de aard van haar wezen is deze partij nimmer verplicht deze punten uit te voeren. Een neutrale partij biedt nu eenmaal voor ons katholieken geen goede garanties en blijft immer aan gevaarlijke invloeden onderhevig. Wij zijn er van overtuigd, dat een katholieke partij een landsbelang is en niet alleen een katholiek groepsbelang. Wij zijn er zeker van, dat een eigen organisatie der katholieken tegenstand zal oproepen. Dat is zeker, maar is dat een reden om zulks dan achterwege te laten. Ook zijn er, die zullen zeggen: waarom moeten de katholieken zich weer isoleren? Er is echter een andere vraag: waarom moeten juist de katholieken zich aansluiten bij een neutrale partij? De bewoners zijn bijna allen katholiek. Velen zijn ook door de gebeurtenissen van de laatste jaren wakker geschud en leerden door schade en schande, dat een eigen principiële partij noodzakelijk is. Hebben de gebeurtenissen in de omliggende landen zoals Tsjechoslowakije, Costa Rica en ons dan niets te zeggen? Een bestaand gevaar is immer het best te bestrijden door zijn tegendeel. Een katholieke principiële partij is de meest strijdbare organisatie. Wij zijn bereid met iedere andere partij samen te werken, maar moeten de katholieken neutrale partijen groot maken?

Wij zijn allemaal, aldus de heer Sprockel, schuldig aan de dood van de katholieke partij. Laten wij ons echter daarbij niet neerleggen. Laten wij de vraagstukken zelf in handen nemen, opdat er geen sprong in het duister geschiedt. Wij moeten leiding geven. Gij, die hier aanwezig zijt, maakt u op om uw plicht te doen.

Na deze uitvoerige rede werd tien minuten pauze gehouden, waarna de heer Sprockel voorlezing deed van het beginselprogram, dat als volgt luidt:

.. Korte Beginselverklaring.

De K.V.P. aanvaardt o.a. als haar onaanvechtbare grondbeginselen:

De leer van de Katholieke Kerk.

Vrijheid van Godsdienst.

Zelfbeschikkingsrecht van het land, binnen de band van het Koninkrijk, en het huis van Oranje.

Gelijkstelling van het Onderwijs, consequent doorgevoerd.

Gelijkheid van allen zonder onderscheid van stand en ras.

Familie-verband als basis van de Curaçaose gemeenschap.

Sociale rechtvaardigheid.

De K.V.P. stelt zich voor haar doel te bereiken:

Door zedelijke en materiële verheffing van het volk.

Door eerlijke samenwerking op basis van gelijkheid met allen die het met Curaçao goed menen.

Door nauwe samenwerking met Nederland en Suriname.

Door het behouden en sluiten van hartelijke vriendschapsbanden met omliggende landen.

Door de besten van het volk voor te dragen bij de komende verkiezingen.

Door het nationaal belang te stellen boven het partijbelang en het partijbelang boven het persoonlijk belang.

Door ons programma uit te voeren in de geest van de Pauselijke encyclieken, met name door: met de grootst mogelijke progressiviteit te streven naar een gezond gezinsverband en veiligstelling van de heiligheid van het huwelijk.

naar een rechtvaardig loon.

naar menswaardige huisvesting voor allen.

naar vorming van kleinbezit en bevordering van spaarzin.

naar sociale voorzieningen.

naar blijvende economische vaart, door het scheppen van nieuwe bronnen voor die welvaart.

naar steeds beter aangepaste onderwijssystemen.

naar doelmatige jeugdvorming.

naar modernisering van werkgevers- en werknemersorganisaties.

naar verdeling van de lasten naar draagkracht.

naar zo efficiënt mogelijk beheer der openbare middelen.

Resumerend door:

in het algemeen alles te doen om een welvarend en gelukkig Curaçao te hebben.

Na de voorlezing van het beginselprogram deed de heer Sprockel nogmaals een oproeping om deel te nemen aan de nieuwe katholieke partij en verklaarde hij de partij opgericht en uitte hij de wens, dat Gods zegen op het werk zou mogen rusten, want wij zoeken, aldus de heer Sprockel, is uiteindelijk Gods eer.

Hierna werd het woord gevoerd door de heer R. de Rooy, die in een vurig pleidooi opwekte tot steun aan de partij. Hij sprak o.a. over de verraders van de katholieke idealen. Hij vroeg om vertrouwen in het bestuur en eindigde met: wij vrezen niet.

Mejuffrouw Adèle Rigaud hield in het Nederlands en Papiament een toespraak, waarin zij zeide, dat de dames niet onverschillig konden blijven in deze tijden. Zij verzocht de steun der heren, vooral ook voor de gehuwde dames, opdat zij de nodige bewegingsvrijheid erlangen om aan deze strijd te mogen deelnemen. Als een voorbeeld voor hoe de mannen in dit opzicht moeten zijn, noemde zij de heer Is. Debrot.

De Heer v.d. Laarschot sprak woorden van lof voor de heer Sprockel, die reeds zulk een belangrijke politieke loopbaan achter de rug had. Hij vroeg naast vertrouwen in het bestuur, ook om discipline der leden, die hun persoonlijke belangen moeten offeren voor de algemene. Hij vraagt om een vrouw in het bestuur op te nemen. Hij wil gaarne weten, wie de dood van de oude Curaçaose katholieke partij constateerde en ook wilde hij antwoord op de vraag of het Vicariaat deze beweging zou steunen en er zich ondubbelzinnig achter zou scharen. Tot de aanwezigen richtte hij zich om hen te verzoeken geen lid te worden om wille van de boterham met het oog op een goed baantje. Hij vroeg tenslotte of in het programma kon opgenomen worden een passage betreffende de bescherming van de welvaart en de verdediging van het grondgebied.

In antwoord hierop deelde de heer Sprockel mede, dat de Curaçaose katholieke partij dood is en begraven. Dezer dagen hield het bestuur een vergadering, waarbij de partij ontbonden werd. Uit allerbeste bron kon de heer Sprockel mededelen, dat de steun van het Vicariaat verkregen zal worden, maar eerst moeten de statuten enz. worden opgesteld. Daarna zal de officiële goedkeuring verkregen worden.

Hierna deelde de heer Sprockel mede, dat voortaan het Papiamento de eerste taal zal zijn op de vergaderingen en het Nederlands als tweede taal. De heer D. Capriles gaf vervolgens in het Papiamento een overzicht van alles, wat de heer Sprockel gezegd had.

Na deze uiteenzetting stelde de heer Sprockel het voorlopig bestuur voor, dat als volgt is samengesteld: de heren A. Capello, D. Capriles, L. Eustacio, C. Sprockel, K. Walraven, pater M. Möhlmann en mejuffrouw Ad. Rigaud.

Tot besluit verzocht de heer Sprockel propaganda te maken voor de nieuwe partij.

Nieuws van Overal

TWEE EN DERTIG UREN TER AFKOELING.

Het Italiaans cabinet heeft bevolen twee en dertig uren rust te nemen ter afkoeling voor de verkiezingen van 18 April a.s. In zijn laatste zitting heeft het cabinet bevolen de campagne te doen stoppen op 16 April te middernacht, zodat er een periode van 32 uren vrij komt voordat de verkiezingen op de Zondag daarop des morgens om 8 uur zullen beginnen.

In een ander verkiezingsdecreet beval het cabinet dat alle scholen van 12 April af tot 22 April gesloten zullen blijven. Hierdoor kan men beschikken over de studenten als hulp bij de verkiezingen. Het verkiezingscomité heeft een beroep gedaan op alle partijen teneinde maatregelen te treffen, opdat de verkiezingen ordelijk verlope en opdat alles volgens der regel der wet geschiedde.

VIER TSJECHOSLOWAAKSE OFFICIEREN GEVLUCHT.

De grenspolitie van Duitsland heeft bericht, dat vier hooggeplaatste Tsjechoslowaakse officieren van de legerstaf gevlucht zijn naar de Noordamerikaanse zone van Duitsland. Zij waren gekleed in burgerkleren en zijn op illgale wijze de grens overgestoken nabij Hohenberg. Deze grens wordt zeer streng bewaakt. Zij hebben verzocht hun namen niet bekend te maken teneinde hun familieleden niet aan gevaar bloot te stellen. Echter wel hebben zij zich geïdentificeerd als een kolonel, de andere luitenant-kolonel terwijl de twee resterenden zich als majoors voordeden. De Duitse politie berichtte dat alle vier Tsjechen aan de Noordamerikaanse plaatselijke autoriteiten zijn overgeleverd.

MOORD OP ZENDELINGEN

In de buurt van Hangsjau hebben Chinese communisten twee vrouwelijke Amerikaanse zendelingen en een Finse zendeling vermoord.

ONTMASKERD

9.

„Neemt u mij niet kwalijk, mijn waarde Generaal", lachte de baron.

„U kunt gerust naar uw kamer gaan. Ik zal Stepan inlichten betreffende uw rang en waardigheid." Hij ratelde snel een paar zinnen af in het Russisch, en de Kozak ging terstond in de houding staan en bracht het militaire saluut.

„Stepan is bij het leger geweest in...... in de dagen van weleer", merkte de baron op.

— — — — — — — — — — — — — — —

Een half uur later zetten zich baron Vereloffsky en zijn gast aan tafel.

„Goddeloos oord om te wonen", zei hij, terwijl hij de baron aanzag; „u hebt daarvoor zeker wel gegronde redenen?"

„Natuurlijk", glimlachte de ander beleed. „Ik weet niet, of u belang stelt in oude historische gebouwen, Generaal, maar dit is vermoedelijk het oudste Engelse kasteel.

„Maar deze verblijfplaats moet voor u nog wel andere voordelen hebben dan romantische tradities en historie alleen", spotte de bezoeker.

„Wis en waarachtig. Skelt Castle herinnert mij aan mijn vroegere Russische kasteel; het is even barbaars, historisch en — angstwekkend. Hoort u niet het bulderen van de zee, Generaal?" Hij bracht zijn vinger aan zijn mond, en in zijn ogen kwam weer diezelfde woeste, bloeddorstige glans.

Generaal Conrad von Sternberg zag hem geïrriteerd aan.

„Kom, kom, baron", zei hij op gebiedende toon — de toon, waarop men een angstig kind pleegt aan te spreken; „wat hebben we aan al dat ijdele gepraat? Ik ben vanavond niet hier gekomen, om te luisteren naar dat vervloekte gebulder van de zee, noch naar verhalen over Engelse kasteel-architectuur. Ik heb deze allesbehalve aangename reis ondernomen, om van u te vernemen, in hoeverre er met de plannen, waarmee ons beider belang gediend heette te zijn, vordering gemaakt is. Dat is het, wat ik zou willen weten. Al het andere is voor mij van ondergeschikt belang."

Hij schoof zijn stoel achteruit en stond zonder enig excuus van tafel op. Nu hij zich flink tegoed had gedaan aan de uitgezochte spijzen en de voortreffelijke wijn, maakte hij een nog veel agressievere indruk dan vóór de maaltijd. Hoewel de omstandigheden voor Generaal Conrad von Sternberg heel wat veranderd waren, had toch het feit, dat hij zoveel jaren als machthebber te gebieden had gehad over mensen, die voor hem kropen, een blijvende stempel gedrukt op zijn karakter en wijze van optreden. En ook nu, zoals hij daar tegenover zijn gastheer stond, zag hij er uit als wat hij ook inderdaad was — een echte bruut.

„Indien het uw bedoeling is, nog verder zaken met mij te doen, mijn waarde Generaal, zult u een andere toon moeten aanslaan." De stem van de baron sneed als een vlijmscherp mes...... „Wij Russen zijn dat nu eenmaal niet gewend...... Drinkt u nog een glas port?"

De ruwe gast dronk het glas kostbare wijn in één teug leeg. Een uitdrukking van minachting en ergernis gleed over het veelzeggende gelaat van Baron Veseloffsky.

„Laten we nu eerst onze zaken afdoen", zeide de ander op geïrriteerde toon.

„Met genoegen, mijn waarde Generaal. Het is misschien wenselijk, dat ik u in verband daarmee een en ander van mezelf vertel."

„Wij bezitten uw Dossier, maar ik ben bereid te luisteren", luidde het alles behalve hoffelijke antwoord.

„Bien. Ik moet u dan vertellen, dat ik vroeger — voordat de revolutie in Rusland uitbrak — een zeer rijk man ben geweest. Ik was wat men hier in Europa een millionnair noemt — of nog beter multi-millionnair. Ik had er verstandiger aan gedaan te vluchten; maar ik bleef, en het gevolg was, dat het canaille zich van het grootste gedeelte van mijn geld meester maakte. Ik was officier en stond zeer in de gunst bij de Czaar......"

„Die idioot", viel de ander hem ruw in de rede.

Het altijd bleke, aristocratische en toch ietwat boosaardige gezicht van baron Veseloffsky, werd krijtwit. Zijn lippen trilden; in zijn ogen kwam weer diezelfde moordlustige glans. Zijn hand ging naar het dunne kettinkje, aan welks einde het zilveren fluitje hing. Er lag een onheilspellende uitdrukking op zijn gelaat. Hij wist zich eerder te bedwingen.

„We zullen daar maar niet nader op ingaan, Generaal", zei hij op een toon, die kalm genoeg klonk, maar waarin een dreigende waarschuwing lag opgesloten. „Ik was bezig u te vertellen, dat ik cavallerie-officier was — zoals Stepan, mijn trouwe dienaar, ben ook ik een Kozak — en hoog in aanzien stond bij de Czaar.

„Na de omwenteling was ik vervuld van een onweerstaanbaar verlangen naar wraak...... Ik had mij voorgenomen, die moordenaars en plunderaars zwaar te doen boeten voor hetgeen zij gedaan hadden. Het doet er op het ogenblik niet toe, op welke wijze ik begon met het ten uitvoer brengen van mijn plan, maar zoals gij ziet, Generaal, zit ik hier nu veilig in Engeland, waar momenteel meer dan elders allerlei geheime machten aan het werk zijn, wier bestaan door weinigen vermoed wordt. Ik kan niet zeggen, Generaal, dat u een fijn gevoel bezit voor humor, maar toch twijfel ik er niet aan, of u zult het belachelijke van de positie, waarin ik verkeer, inzien — ik sta hoog in aanzien bij, en ben de vertrouweling van degenen, die bezig zijn, deze grote natie te ondermijnen en ten val te brengen — deze natie, die nu zelfs nog groter en machtiger is dan ze ooit is — u weet immers wel, mijn waarde Generaal, dat een Engeweest, in weerwil van haar ontelbare lasteraars en critici gelsman nooit veel ophef pleegt te maken van de macht van zijn land, nietwaar?

Er is maar één man, die meer invloed en macht heeft dan ik in...... in wat men pleegt te noemen 'De Beweging'. Een veelbetekenend woord, Generaal." En hij lachte fijntjes. Het was een welluidende lach, en toch zou een fijngevoeliger man dan Conrad von Sternberg er een onheilspellende klank in hebben waargenomen.

„Dus u bent bereid om te helpen, baron?"

De baron knikte.

„Het spijt me u te moeten zeggen, dat ik er op het ogenblik financieel niet zo goed voorsta als ik wel zou wensen... Ik veronderstel, Generaal, dat u het geld hebt meegebracht?"

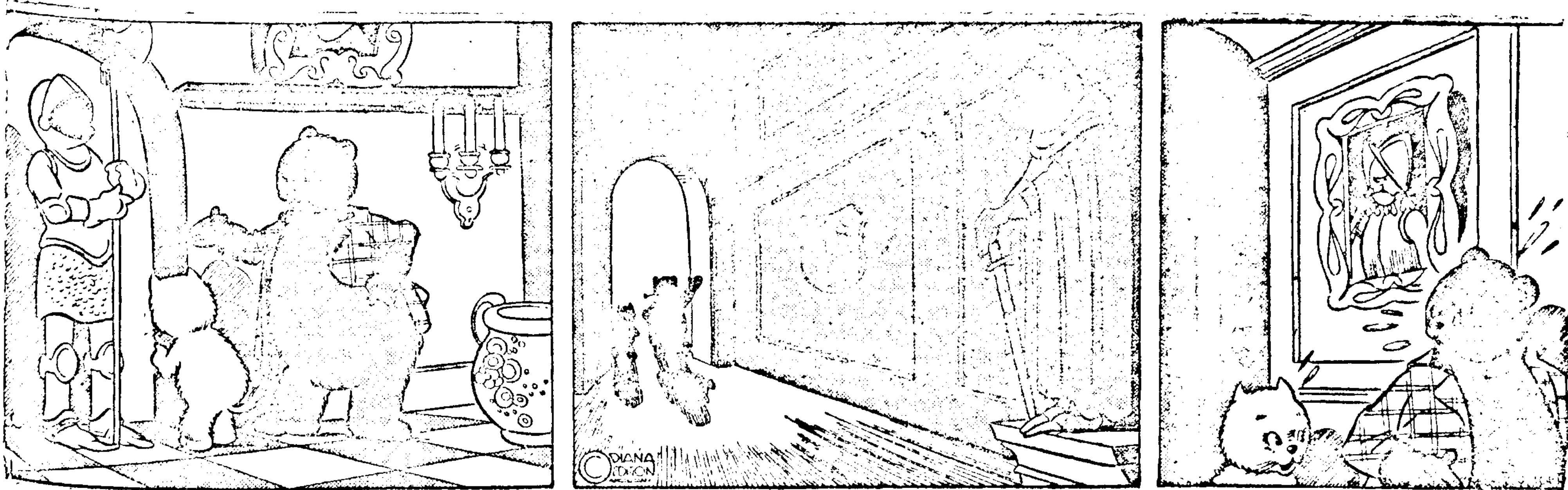
Zijn gast fronste de wenkbrauwen, maar haalde een dik pak Engelse bankbiljetten uit zijn zak.

„Wilt u dit dan maar even kwiteren, baron?" bromde hij, terwijl hij de edelman het ontvangstbewijs voorlegde.

„Dat is dus voor reeds verstrekte informaties", zei hij, terwijl hij het getekende stuk in zijn portefeuille legde: „indien uw verdere inlichtingen even waardevol zijn als de vorige, baron, kunt u erop rekenen, dat wij geen geld zullen ontzien. En nu —" hij schoof zijn stoel wat dichter bij de tafel en zijn stem klonk minder ruw — „en nu heb ik ook nog iets anders voor u meegebracht." Heel voorzichtig haalde hij uit een zijner binnenzaken een kleine stalen koker te voorschijn. Hij schroefde er het deksel af en liet er een klein flesje uitglijden, dat half gevuld was met een lichtgroen vocht.

(Wordt vervolgd)

Tom Poes op avontuur in de Drakenburcht

Heer Bommel en Tom Poes stapten het kasteel binnen en keken nieuwsgierig om zich heen.

— Kijk daar staat een harnas, zei heer Ollie. — hoe zou mij zoiets staan, Tom Poes? Wel goed, denk ik, zo'n pak moet ik toch dragen wanneer ik kasteelheer ben, is het niet? Het is overigens goed gemeubileerd en er hangen al portretten van de voorouders ook. Ja, ja, het is van alle gemakken voorzien, ik huur het vast. Deze gang is een beetje donker, ik zal er een paar lampen laten aanbrengen en dat familiewapen bevalt mij ook niet. Ik zal een ander ontwerpen. Wat denk je bijvoorbeeld van een dansende beer van goud op een veld van azuur? Ha, let maar eens op, Tom Poes. Ik zal hier een kasteel van maken, waar iedereen van opkijkt! Heb je het kasteel van heer Ollie B. Bommel al gezien? zullen ze aan elkaar vragen; en dan zal het storm lopen van de toeristen. Ik denk, dat ik daar goeie zaken van zal kunnen maken, jonge vriend. Als ik aan iedereen, die mijn slot bezichtigen wil, een dukaat vraag, zal het niet lang duren......

Op dat moment werd er ergens achter hen een deur dichtgeslagen.

Heer Bommel bleef midden in zijn redevoering steken en keek verschrikt achterom. — Wa-at was dat? vroeg hij ongerust.

— Er is iemand binnengekomen, zei Tom Poes. — We moeten ons verbergen, heer Bommel, vlug, voordat het te laat is.

Naar de Bovenwinden, parelsnoer van de Caribbean

De bevolking loopt achteruit

door

DR. DRS. A. J. C. KRAFFT.

II

Oudste graf op St. Eustatius.

Men zou verwachten, dat deze eilanden een schat van gegevens zouden bevatten op historisch terrein, doch niets is minder waar. Ik bezocht vele oude plekken en begraafplaatsen. Op Sint Eustatius kon ik vastleggen, dat het OUDSTE GRAF van **LUCAS JACOBSON** is. Hij werd op 6 Augustus 1671 COMMANDEUR van St. Eustatius. Zijn voorganger had dit ambt drie jaar bekleed, doch hij moest reeds in 1672 aftreden. Het ongeluksjaar is ons alle bekend. Engeland, Frankrijk, Keulen en Munster verklaren ons de oorlog; niet alleen werd ons land van alle kanten aangevallen, maar ook de koloniën moesten het ontgelden.

Kolonel Stapleton, gouverneur der Engelse Benedenwindse eilanden, kwam met 150 man naar St. Eustatius en een Frans eskader met een landingsdivisie van 300 man onder De Saint Laurent kwam voor de baai; geen wonder, dat JACOBSON besloot zich over te geven en wel aan Stapleton, omdat in Oranjestad veel Engelsen woonden.

De Engelse gouverneur stelde kapitein John Pogson als commandeur aan en voegde de kapiteins Willem Mussenden en John Hassell als raden toe. Nazaten van deze twee officieren zijn tot op heden op dit eiland aanwezig. Jacobson bleef op het eiland rustig wonen en stierf veertien jaar later op 17 September 1686.

Het opschrift van het graf van JACOBSON luidt als volgt:

HIER LIGT BEGRAVEN
LUCAS JACOBSON, GEWEZEN COMMANDEUR VAN HET EILAND ST. EUSTACIUS, OUDT ZIJNDE 61 JAAREN OVERLEDEN OP
DEN 17en SEPTEMBER 1686.

Meerdere mooie graven liggen op de begraafplaatsen, maar alle van latere datum.

Op Saba vond ik geen enkel oud graf; de oudste grafsteen was in St. Johns met het jaartal ongeveer 1760.

Op Sint Maarten heb ik alle graven nagegaan van de oude begraafplaats van de Ned. Herv. kerk en kwam tot de conclusie, dat het graf van JOHN PHILIPS, de stichter van de hoofdstad, de oudste was. Het opschrift van zijn graf is als volgt:

HERE LYES THE BODY
OF THE HON'BLE
JOHN PHILIPS
LORD OF ALMERY- CLOS
AND
GOVR. OF THE ISLAND
OF CT. MARTINS
WHO DIED ONTHE 17th
DAY OF DECEMBER 1746
58 YEARS OF AGE.

Aanwinsten museum.

Voor het Museum krijgen we twee prachtige oude bedden, één van St. Eustatius en één van Saba, dank zij door de tussenkomst van Zijne Excellentie de Gouverneur, die Ere-Voorzitter is van ons Museum. Verder werd ons ten geschenke aangeboden een oude tafel door de ondergezaghebber C. E. W. Voges; vijf oude lantaarnpalen door de ondergezaghebber M. J. Huith en door de gezaghebber J. C. Paap een oude klok. Reeds slepen de Amerikanen vrijwel alles wat oud is weg; het is meer dan tijd, dat we nog wat oudheden trachten te kopen voor het museum. De oude Heer Von Romondt heeft nog het een en ander en zal wegens ernstige ziekte binnenkort niet meer tot de onzen behoren. Zou dan niet het een en ander gered kunnen worden?

Sterke achteruitgang van het aantal der bewoners.

Al jarenlang lopen de bewoners van deze eilanden weg om betere betaling ergens anders te krijgen. Zo bleek uit de volkstelling van 1901, dat van St. Maarten 761 ingezetenen afwezig waren en op de suikerplantages van Santo Domingo en Cuba werkten, ook bij de phosfaatontginning op de Rock bij Cayenne.

Het verdwijnen van het toneel is dus niet van de allerlaatste tijd, maar wel hebben de werkgelegenheden op Curaçao en Aruba de getallen sterk doen verminderen. Een probleem is het grote aantal vrouwen, kinderen en oude personen. Er is een heel groot hiaat bij de bevolking tussen de ouderdommen van twintig en vijftig. Jonge mannen zijn sporadisch te vinden. Dat kan niet normaal zijn. Hoe moet zo'n maatschappij ooit goed functionneren? De eilanden vliegen achteruit.

Hier moet een **socioloog** te pas komen. Men heeft alleen gewerkt met economen en bestuursambtenaren; is voorlichting van de maatschappij niet brood nodig? Hoeveel idioten lopen er rond, hoeveel zwakkelingen? Van St. Eustatius is mij bekend, dat van de 945 personen ruim twee honderd afkomstig zijn van de Britse West-Indische eilanden; van St. Maarten zijn bijna alle dienstboden afkomstig uit Anguilla. St. Maarten wordt gebruikt door tal van bewoners der omliggende eilanden als treeplank om naar het buitenland te komen.

Op welke wijze kan men dat tegen houden? Dat zijn vraagstukken, die men niet zo maar kan oplossen. Daar is studie voor nodig; een deskundige moet hierbij te pas komen. Hieronder ziet ge een lijstje van de loop der bevolking van de laatste vijftig jaren. Deze getallen zijn naar mijn inzicht nog zeer geflatteerd, omdat alle vreemdelingen, die er eigenlijk niet op deze eilanden thuis horen, meegeteld zijn. Zegt het ons wat, als we weten, dat St. Eustatius in 1718 25.000 inwoners had en thans nog geen duizend?

	St. MAARTEN			SABA			ST. EUSTATIUS		
	M.	Vr.	Totaal	M.	Vr.	Totaal	M.	Vr.	Totaal
1894	1573	2035	3608	922	1107	2029	779	935	1714
1900	1205	1969	3174	1084	1093	2177	514	820	1334
1910	1143	1728	2871	807	1141	1948	544	781	1325
1920	1095	1538	2633	626	1035	1661	577	738	1315
1930	984	1351	2335	551	906	1457	391	564	955
1940	736	1268	2004	452	758	1210	518	612	1130
1947	668	1029	1609	459	691	1150	435	510	945

De trek is niet alleen naar Aruba en Curaçao; de Sabanen gaan het meest naar de U.S.A., naar de Staat New York. Het aantal bewoners is in de laatste jaren **bijna** gehalveerd. Er komen wel enkele bewoners dezer eilanden later terug, maar dat zal niet zo heel veel zijn.

Goed onderwijs.

Voor het onderwijs wordt door het Gouvernement zeer veel gedaan. De **Statianen** hebben twee lagere scholen: een modern gebouwde school voor het Openbaar Onderwijs met vier localen en een klein aantal honderd leerlingen en een Rooms Katholieke school. De leerlingen van beide scholen, die de hoogste klassen hebben doorlopen, mogen met gouvernementssteun in de gelegenheid worden gesteld U.L.O. onderwijs te volgen op Sint Maarten. Op de scholen van deze drie eilanden is Engels de voertaal.

De Sabanen hebben vier scholen, in verband met de twee ver uit elkaar gelegen dorpen; de Bottom heeft een openbare en een Katholieke school en Windwardside eveneens. De openbare school heeft hier slechts zes leerlingen.

De bewoners van **Sint Maarten** hebben drie scholen. Twee ULO scholen, een openbare en een Katholieke in de hoofdstad en een openbare in Mount William Hill. Aan de Openbare school in Philipsburg is een cursus verbonden voor de opleiding van onderwijzers vierde rang. Voor vervoer van leerlingen van enkele dorpen naar deze scholen wordt gezorgd. Dat is mooi werk.

Doordat de economische toestanden van deze eilanden niet best zijn, komen anaemie en ondervoeding veel voor, daarom wordt op royale wijze schoolvoeding verstrekt; op Saba zelfs aan meer dan 50% der leerlingen.

Op alle drie eilanden is er een bibliotheek aanwezig en de filmvertoning uitgaande van het Departement van Onderwijs en Volksopvoeding wordt druk bezocht.

Godsdiensten.

De bevolking heeft gelukkig nog graag haar kerken en deze dragen belangrijk bij ter verhoging van het geestelijk leven. In zulke maatschappijtjes is het maar gelukkig, dat er voorgangers zijn, die zich het lot dezer mensen aantrekken. Geloof maar dat er moeilijkheden zijn op deze eilanden met een teveel aan vrouwen en afwezigheid der vaders.

Op St. Eustatius en St. Maarten zijn vroeger Ned. Herv. predikanten geweest, doch wegens gebrek aan predikanten en de vele orkanen zijn de kerken verdwenen. De Protestanten zijn overgegaan tot de Methodistische of Anglicaanse kerk.

De godsdienstige gezindten zijn op **St. Eustatius** te verdelen in de Methodisten met 600 volgelingen en een dominee; in de Katholieken met 275 parochianen met eigen pastoor; in de Zevende Dagsadventisten met 75 leden en ten laatste in twintig leden van de Anglicaanse kerk. De eerste drie groepen hebben een eigen kerk.

Op **Saba** hebben we zes kerken. In de drie voornaamste plaatsen een Katholieke kerk met 680 leden; in de Bottom en in Windwardside vinden we een Anglicaanse kerk met 450 leden. De hoofdstad heeft bovendien een heel aardig kerkje van de Pilgrim's Holiness Church met weinig aanhangers.

Op **Sint Maarten** hebben we 740 leden van de Katholieke kerk met een grote kerk in Philipsburg en 300 leden van de Methodistische kerk, eveneens met een mooi gebouw. De Anglicanen vormen een kleine groep.

Alleen op Sint Eustatius winnen de Protestanten het van de Katholieken wat leden aangaat. De Missie werkt hier hard en doet goed werk. Sint Maarten heeft een R.K. Ziekenhuis en een Tehuis voor Ouden van Dagen; Sint Eustatius eveneens een Tehuis voor Oude Vrouwen.

CURAÇAO

HET COLLEGE VAN GECOMMITTERDEN.

Uit Aruba ontvingen wij een telegram van Eman, de leider der Arubaanse Volkspartij met de volgende inhoud:

Eman, de leider van de Volkspartij van Aruba en... zijn ernstig van mening, dat, indien Aruba deelneemt aan de samenstelling van het College der Gecommitteerden, de Arubaanse belangen in het huidige stadium geschaad zullen worden. Zij raden dit ten ezerste af. Zij hebben een radicale wijziging verzocht en beschouwen al het andere als een lokmiddel, strijdig met de Arubaanse belangen en verlangens. Zij hopen, dat alle Arubanen dit inzien en zich onthouden van wat als verraad tegenover Aruba beschouwd moet worden.

Aldus luidt het telegram, dat door „Arubaans Volksleider Eman" ondertekend is. Het eind van het telegram meldt echter nog de woorden Gomez Eman en het telegram is in meervoudsvorm gesteld. Hieruit zou af te leiden zijn, dat het bovenstaande de mening is van de heren Da Costa Gomez en Eman.

TELEGRAAFVERKEER COLOMBIA LAMGELEGD.

Het Hoofd van de Landsradiodienst bericht ons, dat, mede in verband met de heersende wanordelijke toestand in Colombia, het telegraafverkeer met dit gebiedsdeel totaal is lamgelegd. Tot nader order kan men dus met Colombia niet telegraferen.

EEN SCHITTEREND CONCERT IN HET MUSEUM

Het meesterlijk spel van drie grote musici, gisterenavond in de hoofdzaal met het prachtige raam van het Curaçaos Museum, bedoeld als proefneming, was een **groot succes.**

Het was een ongewoon maar schitterend trio, niet zoals gewoonlijk viool, cello en piano, maar piano, fluit en hobo.

De eerste twee trio's leken meer duo's met pianobegeleiding, maar het derde stuk voor hobo en piano was werkelijk een duo, waarbij de **piano** meer op de voorgrond trad en de pianist, de Heer Ketting, bleek een even groot kunstenaar te zijn als de fluitist en hoboist.

De **hobo**, op zich reeds een prachtig instrument, werd voortreffelijk, ja meesterlijk bespeeld door de Heer J. Stotijn en de Heer J. Feltkamp bracht met zijn „toverfluit" wonderbare nuances en variaties van pp. tot ff. en prachtige crescendo's en decrescendo's.

Het **samenspel** van deze drie kunstenaars was ook wonderbaar, af en bijna volmaakt en getuigt van jarenlange gezamenlijke studie en oefening.

Het **enthousiasme** van het uitgelezen, ofschoon van zelf niet talrijke publiek, was groot. Na elk stuk, een welverdiend daverend applaus.

De **uitvoerders**, die wel begrepen, dat in de gegeven omstandigheden geen grotere opkomst kon worden verwacht, waren zeer tevreden en royaal met hun toegiften, die bijzonder door het **dankbare** publiek werden gewaardeerd.

De korte, maar geestige inleiding en het warme dankwoord van **Dr. Ch. Engels**, als Voorzitter van het Museumbestuur, was zeer ad rem en een voldoening voor de uitvoerders.

Een woord van dank aan het **Bestuur van het Curaçaos Museum**, dat deze avond vol kunstgenot hebben georganiseerd en niet minder aan het **Bestuur van het Curaçaos Philharmonisch Orkest**, die deze grote kunstenaars hebben uitgenodigd, om in dit Gebiedsdeel de vele kunstkenners en muziekminnaars volop te doen genieten.

As. Maandag geeft dit Trio een concert in **Roxy.**

Dat allen, die gisterenavond genoten hebben, bij vrienden en kennissen propaganda maken en zeer velen aansporen om naar dat veelbelovend Concert te gaan luisteren!

De prijzen zijn zo gesteld, dat een ieder ervan kan profiteren f 4, 2.50 en 1.50.

Allen, die het Trio hebben gehoord, staan er borg voor dat het een **schitterend concert** zal zijn.

Dus allen naar Roxy, Maandagavond om kwart voor negen!

R.B.

VOORJAARSOFFENSIEF INGEZET.

De nieuw opgerichte „Paulus Drukkerij Voetbal Club", onder voorzitterschap van de directeur de heer A. C. Beerman, zal hedenmiddag ten velde trekken.

Het voorjaarsoffensief zal ingezet worden met een wedstrijd tegen de sportbroeders van de S. E. L. Maduro & Sons, wijl de slag geleverd zal worden op het K.S.C.-terrein te Rif. De aanvang der wedstrijd is vastgesteld op 4 uur.

Opstelling P.D.V.C.:

Sprockel
Lasten Mathilde
Albertus Boyé Martha
Petrudes Hernandez Monton
(Pietersz) v. Delden Hector

Opstelling Maduro & Sons:

Riley
Boom Rosberg
Julio Veeris Barkmeyer
v. Hesteren Job Corasol Cratsz
Engel.

Het bestuur van de P.D.V.C. heeft ons verzocht alle kantoren uit te nodigen alsmede hun collega's der andere drukkerijen ter stede om deze wedstrijd te aanschouwen. Toegang vrij.

DE AS. VIERING VAN HET 50-JARIG REGERINGS-JUBILEUM VAN H.M. DE KONINGIN.

De eerste bestuursvergadering van de Oranje-vereniging ARUBA heeft dezer dagen plaats gevonden. Door de vergadering zijn een aantal commissies ingesteld, bestaande uit een Voorzitter en twee leden, die elk een bepaald onderdeel van de komende festiviteiten zullen regelen. Wij vernamen, dat er reeds vuurwerk in Nederland besteld is, o.m. bestaande uit enkele bijzondere fraaie stukken, die speciaal verbnd houden met het regeringsjubileum van H.M. de Koningin.

Wij hopen het Arubaanse publiek geregeld op de hoogte te kunnen houden van de voorbereidingen, die getroffen worden. Een ieder werke mede de as. feesten zo goed mogelijk te doen slagen, de Oranje-vereniging rekent ook op ieders medewerking!

HET NEDERLANDSE TRIO FELTKAMP — KETTING — STOTIJN NAAR ARUBA.

Zoals reeds eerder gemeld zal het Nederlandse Trio, bestaande uit de Heren Johan Feltkamp — fluit, Piet Ketting — piano en Jaap Stotijn — hobo ook op Aruba concerteren en wel op Dinsdag 13 April in het gebouw van de Sociedad Bolivariana te Oranjestad, aanvang 8.15 n.m.

Dit concert is het tweede in de serie van zes avonden door Nederlandse kunstenaars, mogelijk gemaakt door de B.P.M. te Den Haag en hier gebracht door de C.P.I.M. te Curaçao. Het is voor het Arubaanse muziekminnend publiek een bijzondere gelegenheid een trio van de samenstelling fluit — hobo — Piano te horen. Het trio, zowel als de spelers afzonderlijk, geniet in binnen- en buitenland een zeer goede naam.

Het concert in Oranjestad wordt georganiseerd door de Arubaanse Kunstkring in samenwerking met de Sociedad Bolivariana. Behalve de leden van deze twee verenigingen hebben ook de leden van het A.N.V., afdeling Aruba en de employé's van de A.P.M. toegang tegen de gereduceerde ledenprijs.

Kaartverkoop à ƒ 5.— en ƒ 3.— aan de bekende adressen te Oranjestad en San Nicolaas, alsmede 's avonds aan de zaal.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Song of the thin man" Zaterdag 7 en 9 uur. Zondag 10.30 en 8.30 uur; „Frontier gunlaw" Zondag 4.30 uur; „Sioux City Sue" Zondag 6.30 uur.

ROXY: „I'll be yours" Zaterdag 7 en 9 uur, Zondag 10.30, 6.30 en 8.30 uur; Prarie Rustlers Zondag 6.30 uur.

CINELANDIA: „The treasure of Sierra Madre" Zaterdag 8.30, Zondag 8.30, Maandag 8 uur; „Three in a saddle" Zaterdag 6.30 uur; „Romance of the West" Zondag 6.30 uur.

GENEESKUNDIGE DIENST.

De dienst in het stadsdistrict wordt gedurende dit weekeinde waargenomen door Dokter M. Berkenveld, Berg Altena 49, telefoon 1395.

WIT GELE KRUIS: De dienst van de wijkverpleging wordt tot en met 17 April as. waargenomen door Zuster Poels, Leonard B Smithplein 36, telefoon 2372.

APOTHEKEN: De avonddiensten tot en het 17 April, as. worden waargenomen door Botica Excelsior (Punda) Herenstraat 5, telefoon 2004; en door Botica Del Pueblo (Otrabanda). Bredestraat 82, tel. 2218.

J.P.F. Ledenvergadering op Zondag as.

CUROM:

Zaterdag: 6.30 Muzikale kinderuitzending, Nilda Jesurun Pinto; 6.50 Dinermuziek; 7.20 Uitzending in het Papiament; 7.35 De band van de week, Woody Herman; 8 Nieuwsbulletin; 8.15 Programma voor en door de strijdkrachten, Sgt. Maj. A. Cloo; 8.45 Men vraagt en wij draaien; 9.30 De wereld schrijft......; 9.35 Anglo-Amerikaanse muziek; 10 Radiofirmament; 10.25 Voornaamste nieuws.

Zondag: 9 Religieuze muziek; 9.30 Zondag morgen melodie; 11.30 Morgenwijding, Ds. C. C. Pijpers; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuwsbulletin; 12.45 Alfred Newman; 6.30 Katholieke Jeugd o.l.v. Broeder Grootens; 6.50 Dinermuziek; 7.20 Uitzending in het Papiament; 7.35 Operette-concert, Al Goodman; 8 Nieuwsbulletin; 8.15 Concertmuziek; 8.30 Het Caraibisch Overzicht; 8.45 Opera „Carmen" van Bizet; 9.55 Voornaamste nieuws;

Maandag: 12 Opening; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuwsbulletin; 12.45 Paul Nero.

WACHTDIENSTEN. C.P.I.M.

Telegram Afdeling:
10.4: tel. 307; na 18 uur M. v.d. Water, tel. 553.
11.4: 8 — 8 uur: M. C. Bonzet, tel. 353.

Personeel Afdeling:
10.4 en 11.4: J. G. Borreman, Negropont 73, tel. 525.

Materialen Afdeling
10.4 en 11.4: H. C. Engelsman, Hotel CPIM, kamer 62, tel. 843-4

Geneeskundige Dienst:
10.4 (12.30) — 12.4 (7.30): Dr. Podvinec, tel. 624; bij geen gehoor tel. 844; bij geen gehoor tel. 289.

C.S.M.

Rederij:
10.4: H. Poot, te. 570.
11.4: H. B. van Henegouwen, tel. 246.

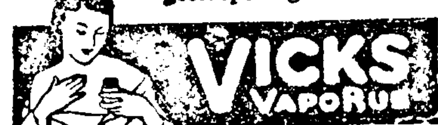
Scheepsagentschap:
10.4: 8 — 18 uur Office, tel. 458—551; 18 — 8 uur A. Bloemink, tel. 248.
11.4: 8— 8 uur A. Bloemink, tel. 248.

Dok Afdeling:
10.4 en 11.4: A. van Hasselt, tel. 468.

Bioscoopprogramma „Asiento": Zaterdag: „The private affairs of Bel Ami"; Zondag: „My favourite Brunette". Toegang boven 16 jaar.

SPORTCLUB „ASIENTO".

Zwemmen: Zondag as. wordt de bekende waterpolo-wedstrijd gespeeld: Stad — Asiento om 10.30 uur v.m. in het zwembad „Rust & Burgh". Scheidsrechter: Hr. Kramer. Alle belangstellenden zijn van harte welkom.

FAMILIEBERICHTEN

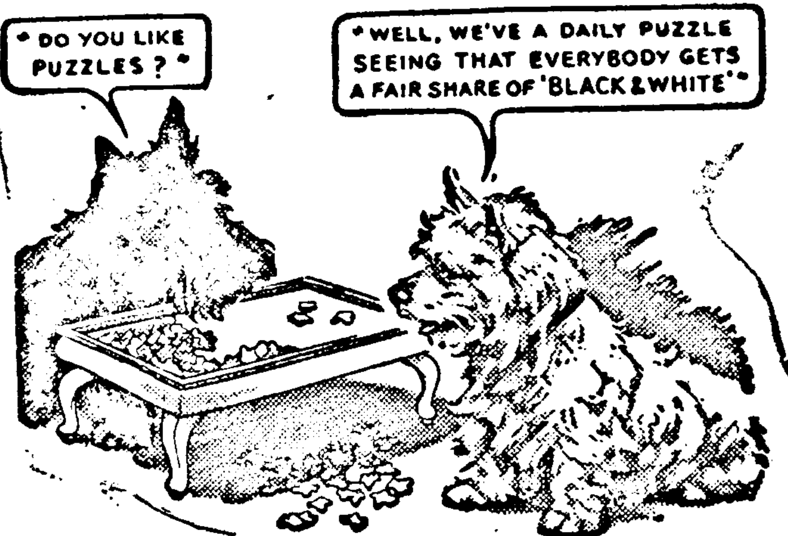
MET GROTE BLIJDSCHAP
EN DANK AAN GOD
GEVEN WIJ KENNIS VAN DE GEBOORTE
VAN ONZE ZOON
MAARTEN.
H. P. FOLGERTS
A. W. FOLGERTS
VAN GRIEKEN
St. Elisabeth Hospitaal, 10 April 1948

Gisteren overleed tot onze diepe droefheid in den ouderdom van 15 jaar onze innigeliefde dochter, zuster, nicht.

Mej. Editha A. Deville

De teraardebestelling zal plaats vinden hedenmiddag om 4 30 u. vanuit het St. Elisabeth Gasthuis

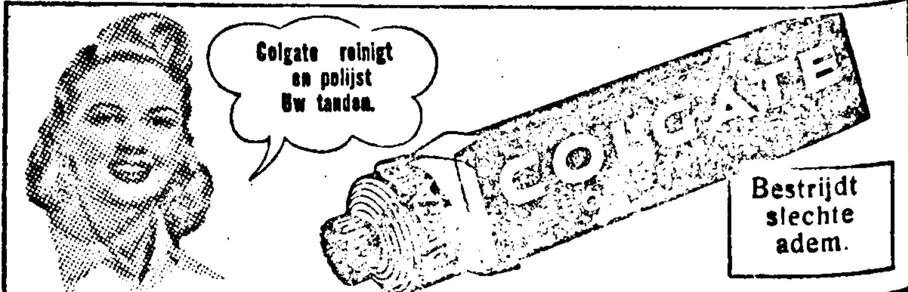
Carlos S. Deville en fam. Hector Deville
Rudolf Th. Palm en fam. Manuel Palm en fam.
Albert Palm en fam. Edgar Palm en fam.
John Palm en fam. Oscar Palm
Heliodoro Palm en fam. Johan Palm
Wilhelm Palm Bernardo Palm Leito en fam.
Victor Leito Jan C. Palm
Daniel Hendriksen Carlos v.d. Meulen
Joseph G. Da Costa Gomez Mathias Laurens

Aangezien het onmogelijk is, om alle vrienden en kennissen buiten onze oliegemeenschap aan boord te ontvangen, of persoonlijk afscheid van hen te nemen, stellen wij ons voor een afscheidsreceptie te houden in de Club Asiento op Zondag 11 April van 5 -- 6.30 uur n. m.

Heer en Mevrouw
J. Noorduyn.